

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] (születési hely, idő: [redacted]; anyja neve: [redacted])
csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként eljárva a t. Alkotmánybíróság IV/2098-1/2020 ügyszámú hiánypótlásra történő felhívásában foglaltaknak megfelelően a felhívásban foglalt hiányosságokkal kiegészített, módosított, egységes szerkezetbe foglalt

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Ügyszám: IV/ 02098 - 2 / 2020	
Érkezett: 2021 FEBR 22.	
Példány: 1	Készítőiroda: 2
Melléklet: Kúria Kfv.II.37.735/2020/2 számú végzésének	

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.II.37.735/2020/2 számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően a Kúria Kfv.II.37.735/2020/2 számú végzését, valamint a felülvizsgálattal érintett Miskolci Törvényszék 14.K.700.336/2020/4 számú ítéletét semmisítse meg.

Emellett az Abtv. 26 § alapján kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp) 118. § (1) bekezdésében foglalt, kúriai felülvizsgálat lehetőségét szűkítő rendelkezésnek és a Kp. 157. § (4) bekezdés rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét megállapítani és az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezéseket megsemmisíteni.

Indokolás

I. Pertörténet és tényállás rövid ismertetése

[redacted] 2017.07.12. napján, illetve 2017.09.12. napján sikeres elméleti és gyakorlati vizsgát tett a „B” kategóriás járművezetésből, amely alapján kiállításra került az A00002413100 számú elektronikus visszaigazolás. Emellett a magyar előírások szerint igazolásra került az egészségügyi alkalmassága is. Ezt követően az Egri Járási Hivatal, mint elsőfokú hatóság 2018.10.29. napján hozott H-FK/JV/NS/A/18/1/2018 számú határozatával érvénytelenítette [redacted] „B” kategóriás járművezetésre vonatkozó elméleti és forgalmi vizsgáját. A hatóság a határozatát azzal indokolta, hogy eljárása során megállapítást nyert, hogy felperes korábban rendelkezett német vezetői engedéllyel, ami visszavonásra került. A vezetői engedély megszerzése idején a jelentkező a járművezetéstől el volt tiltva. Mivel a jelentkezési lapon nem a valóságnak megfelelő választ adott, ezért a 24/2005 (IV.21.) GKM rendelet 15. § (6) pontja értelmében érvénytelenítette a vizsgát.

A határozat ellen fellebbezés került előterjesztésre, melyben jogi képviselőként kértem az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését. A Heves Megyei Kormányhivatal, mint másodfokú hatóság a HE/HAT/56-7/2020 számú másodfokú határozatában az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Indokolásában megállapította egyrészt, hogy mivel felperes magyarországi lakcíme 2018.02.24. napján kikerült a nyilvántartásból, az elsőfokú hatóság nem kézbesítette szabályszerűen az elsőfokú határozatot, így az a mai napig nem emelkedett jogerőre. Ettől függetlenül azonban megállapította, hogy mivel felperes fellebbezést terjesztette elő, valahogy tudomást szerzett a határozat létezéséről, így a döntés nem megfelelő módon történt közlése nem tekinthető az ügy érdemére kiható eljárási hibának.

Döntésének érdemi indokolását arra alapozta, hogy a Kraftfahrt-Bundesamt német hatóság tájékoztatása alapján felperes korábban rendelkezett német vezetői engedéllyel, ami több alkalommal is visszavonásra került. Utolsó alkalommal a Koblenz-i ügyészség 2017.09.10. napjáig eltiltotta járművezetéstől. Erre tekintettel felperes a 2017.05.19. napján kitöltött jelentkezési lapján nem a valóságnak megfelelő választ adott arra a kérdésre, hogy hatóság eltiltotta-e a járművezetéstől. Döntésének jogi indokolásaként hivatkozott

egyrészt a GKM rendelet 15. § (6) bekezdésére, valamint a 326/2011 (XII.28.) Kormányrendelet 16. § (1) bekezdés a) és c) pontjára.

Ezt követően a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti kérelem került előterjesztésre a Miskolci Törvényszéken, melynek folytán 14.K.700.336/2020/4 ügyszámon volt folyamatban eljárás, melyben a bíróság 14.K.700.336/2020/4 számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A törvényszék az indokolásban megállapította, hogy az eljárás elsőfokú hatóság határozatát az ügyfél korábbi lakcímeire küldte meg postai úton, ami a kiküldés időpontjában már kikerült a nyilvántartásból. Az elsőfokú hatóság hirdetményi kézbesítést nem kísérelt meg. Mindezek alapján az elsőfokú határozat valóban nem lett szabályszerűen kézbesítve, azonban az iratokból megállapítható, hogy az ügyfél tudomást szerzett a határozatról, mivel az ellen 2019.12.12. napján fellebbezést nyújtott be. A hatóság ezt a fellebbezést befogadta és érdemben elbírált, vagyis a szabályszerű kézbesítés elmaradása ellenére a felperest nem érte tényleges jogsérelem.

Az ügy érdemét tekintve megállapította, hogy felperes korábbi német vezetői engedélye visszavonásra került, így a jelentkezési lap 6. kérdésére nem a valóságnak megfelelő választ adta, amikor nemleges választ adott. Megállapította a törvényszék, hogy bár a határozatokban valóban nem került pontosan megjelölésre, hogy a jelentkezési lap mely kérdéseivel tévesztette meg felperes a hatóságot, az azonban a határozatok indokolásából kikövetkeztethető volt. A valóságnak meg nem felelő kérdésekkel megtévesztette a hatóságok, így az alperesi hatóság jogszerűen járt el a 24/2005. (IV.21.) GKM rendelet (továbbiakban: GKM rendelet) 15. § (6) bekezdésében rögzítettek alapján.

Az ítélet ellen 2020.07.17. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő. A bírósági ítéletek kúriai felülvizsgálatának lehetőségét korlátozó Kp.118. § rendelkezései közül az ad) pontot jelöltem meg, tekintettel arra, hogy a bírósági eljárás az ügyfél eljárási jogait súlyosan megsértette azzal, hogy a közigazgatási határozat kézbesítésének elmaradását jelentéktelennek ítélte. A Törvényszék ítélete értelmében a kötelező közigazgatási eljárási szabályokat egyszerűen figyelmen kívül kell hagyni, ami viszont súlyosan sérti felperes alapvető eljárási jogait és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljáráshoz való alapjogát.

Emellett kifejtésre került, hogy a Törvényszék ítélete tartalmilag is jogszabálysértő.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2020.10.06 napján hozta meg a Kfv.II.37.735/2020/2 számú végzését, mellyel a felülvizsgálati kérelem befogadását elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy a megjelölt Kp. 118 § (1) bekezdés ad) pontja nem alkalmazható, mivel az ítélet meghozatalára 2020.07.01. előtt került sor. Emellett megállapította, hogy az ügyben nem volt vitatott az, hogy a határozat kézbesítése szabályszerűtlen volt, de mivel a felperes tudomást szerzett a határozatról és a hatóság biztosította neki a jogorvoslat lehetőségét, ezért alapvető jog nem sérült.

II. Hatáskör, határidő, jogorvoslat

Az alkotmányjogi panasz eljárásra indítványozó egyedi ügyében az Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § alapján jogosult. A panasszal érintett Kúriai döntés érinti indítványozó jogait, így jogosult a jogi képviselője útján alkotmányjogi panasz benyújtására.

Emellett az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja és az Abtv. 26. § alapján alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az egyedi ügyben érintett személy, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása során az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be.

Indítványozó az elsőfokú közigazgatási határozattal szemben fellebbezéssel élt, majd a másodfokú közigazgatási határozattal szemben bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett elő. Végül a jogerős bírósági ítélet ellen felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához. Mindezek alapján a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Az ügyben perújítási eljárás nincs folyamatban.

A Kúria megsemmisíteni kért Kfv.II.37.735/2020/2 szám végzését az indítványozó jogi képviselője 2020.10.15. napján vette kézhez, így az alkotmányjogi panasz indítvány az Abtv. 30. § (1) bekezdésének első fordulat, és az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2003 (II.27.) AB Tü. Határozat 28. § alapján a

2020. december 14. napján az elsőfokú Miskolci Törvényszéknél benyújtott panasz határidőben kerül benyújtásra.

III. Alaptörvényben biztosított jogok

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés kimondja, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdése értelmében „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Egyéb, az ügyben releváns jogszabályok

Az Ákr. 2. § (2) bekezdése értelmében a hatóságok eljárásuk során kötelesek ésszerűen, szakszerűen, az ügyféllel együttműködve, a jóhiszeműség követelményének megfelelően eljárni.

Az Ákr. 82. § (1) rendelkezése értelmében a döntések véglegessége a közléssel áll be.

Az Ákr. 85. § rendelkezései értelmében a hatóság döntését az ügyféllel írásban, hivatalos iratként közli.

Kp. 118. § (1) bekezdés ad) pontja szerint a Kúria döntése a kérelmező felperes alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme miatt indokolt.

IV. Jogi indokolás

Tisztességes eljáráshoz való jog

Az Abtv. 27. § alapján az érintett személy jogosult alkotmányjogi panasz benyújtására, ha az egyedi ügyben született érdemi döntés vagy az eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

A Heves Megyei Kormányhivatal alperes a közigazgatási hatósági eljárásában, a Miskolci Törvényszék, mint bírósági felülvizsgálatot ellátó bíróság a bírósági eljárásban, illetve a Kúria a bírósági felülvizsgálati eljárásban az elsőfokú közigazgatási határozat kézbesítésének hiányát nem minősítette súlyos eljárási szabálysértésnek, amivel lényegesen megsértette felperes Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapjogát az alábbiak szerint.

Az Ákr. 2. § (2) bekezdése értelmében a hatóságok eljárásuk során kötelesek ésszerűen, szakszerűen, az ügyféllel együttműködve, a jóhiszeműség követelményének megfelelően eljárni.

Az Ákr. 82. § (1) rendelkezése értelmében a döntések véglegessége a közléssel áll be.

Az Ákr. 85. § rendelkezései értelmében a hatóság döntését az ügyféllel írásban, hivatalos iratként közli.

A közigazgatási hatósági eljárásokban a hatósági döntések (határozatok és végzések) közlésének kiemelten fontos jelentősége van, hiszen csak az a döntés válthat ki joghatást, amit az érintettel szabályszerűen közöltek és a hivatalos közlés által az ügyfél számára ismertté vált. (EBH2003.99)

„Az eljárásjogban az egyik legfontosabb garanciális, a jogbiztonságot közvetlenül érintő követelmény, hogy kétséget kizáróan megállapítható legyen a döntés közlésének a napja. Főszabály, hogy a közlés napja az a nap, amelyen a döntést írásban vagy szóban közölték. Az írásbeli közlés esetén ez a kézbesítés napja.” „A hivatalos iratok esetében első lépés, hogy a hatóságnak hivatalos iratként kell postára adni és azt a posta postai úton kézbesíti. A szabályszerű kézbesítés esetében a közlés, illetőleg kézbesítés napja az a nap, amelyen a címzett a küldeményt átvette.” (Az általános közigazgatási rendtartás magyarázata.)

Vitathatatlan, hogy a közigazgatási eljárásokban a hatósági döntések szabályszerű kézbesítése egy olyan garanciális szabály, amit nem lehet figyelmen kívül hagyni. Szabályszerű kézbesítés nélkül nem

beszélhetünk létező határozatról, hiszen amíg az ügyfél nem szerez arról hivatalos tudomást, addig semmilyen joghatás kiváltására nem alkalmas. Ha egy döntés nem kerül szabályszerűen kézbesítésre, vagyis ügyfél nem szerez a döntésről hivatalos tudomást, az eljárás jogilag ugyanazt jelenti, mintha a hatóság az adott határozatot lepecsételné, majd berakná egy fiókba.

A polgári jogi viszonyoktól eltérően a közigazgatásban fontos jelentősége van a kézbesítésnek, méghozzá a törvényben szabályozott módon történő kézbesítésnek. A kézbesítés során nem a tudomásszerzés a lényeg, hiszen akkor egy iratbetekintés során megismert dokumentumot is kézbesítettnek lehetne tekinteni, holott az nem számít annak. Az Ákr. 86. § rendelkezéseiben szabályozott kézbesítés egyértelművé teszi, hogy a hatóságnak a döntést hivatalos iratként, postai úton, a lakcímnnyilvántartásban szereplő lakcímre történő megküldéssel közölheti. Amennyiben a postai kézbesítés során a kézbesítés akadályba ütközik, a törvény pontosan meghatározza mikor minősül az irat kézbesítettnek. Vagyis magának a kézbesítési fikciónak is az a lényege, hogy az eljárási szabályok szerint történjen a kézbesítés, és nem számít az, hogy az ügyfél ténylegesen tudomást szeret-e a határozatról.

Éppen ezért súlyosan jogszabálysértő volt mind az alperes, mint másodfokú hatóság, mind a felülvizsgálatot végző bíróság, mind pedig a Kúria azon megállapítása, hogy bár az elsőfokú hatóság a mai napig nem kézbesítette szabályszerűen a határozatát, mégsem történt az eljárás érdemére kiható szabálysértés, mivel az ügyfél más úton tudomást szerzett a határozatról.

A határozat kézbesítésénél semmilyen jelentősége nincs a tudomásszerzésnek! Az egyetlen fontos tény, hogy az elsőfokú határozat nem került szabályszerűen kézbesítésre, vagyis azt a hatóság nem közölte az ügyféllel, így a határozat joghatás kiváltására nem alkalmas! Lényegében fellebbezési eljárás sem indulhatott volna, hiszen egy bár fizikailag létező, de jogilag semmis határozat felülvizsgálatáról beszélünk.

Az a bírósági érvelés, mely szerint nem érte felperest jogsérelem, mivel lehetőséget kapott az iratbetekintésre és a fellebbezésre, megalapozatlan. Felperesnek nem volt más választása, mint benyújtani egy fellebbezést, hiszen az elsőfokú hatóság nem közölt határozata alapján egy másik hatóság visszavonta a vezetői engedélyét, ami a vezetői engedély nyilvántartásba is bejegyzésre került. Történt ez annak ellenére, hogy az elsőfokú hatóság nem közölt határozata jogilag a szabályszerű kézbesítés nélkül nem is létezik. Viszont felperesnek nem volt más választása, mint fellebbezési eljárást indítani, hiszen más módon nem tudott volna fellépni a jogait súlyosan sértő intézkedések ellen. Tette ezt úgy, hogy a határozat kézbesítése nélkül gyakorlatilag a fellebbezési határideje sem indult meg.

Az, hogy a hatóság ezt befogadta és elbírálta a fellebbezést, még nem orvosolta azt a súlyos jogszabálysértést, hogy a döntést a mai napig nem közölték az ügyféllel!

A Törvényszék ítélete, amely értelmében a kötelező közigazgatási eljárási szabályokat egyszerűen figyelmen kívül kell hagyni (vagyis lényegében jogszerű a felperes a közigazgatási eljárásra vonatkozó, Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogának megsértése), és a Kúria végzése, ami ezt elfogadhatónak találta, súlyosan sérti felperesnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljáráshoz való alapjogát.

Mindezekre tekintettel a Miskolci Törvényszék 14.K.700.336/2020/4 számú ítélete és a Kúria Kfv.II.37.735/2020/2 számú végzése megsértette indítványozó Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.II.37.735/2020/2 számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően a Kúria Kfv.II.37.735/2020/2 számú végzését, valamint a felülvizsgálattal érintett Miskolci Törvényszék 14.K.700.336/2020/4 számú ítéletét semmisítse meg.

Jogorvoslathoz való jog

Az Abtv. 26. § alapján alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az egyedi ügyben érintett személy, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása során az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be.

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági döntésekkel szemben, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Ez a jogorvoslat nem kizárólag a rendes, hanem a rendkívüli jogorvoslatokat is jelenti, vagyis a bírósági ítéletekkel szembeni kúriai felülvizsgálat lehetőségét is.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdésében meghatározott esetek olyan mértékben leszűkítik az egyes egyedi ügyekben kezdeményezhető kúriai felülvizsgálat körét, ami az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog alapelvét.

Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt taxatív lehetőségeket meghatározó rendelkezés miatt a gyakorlatban az esetek körülbelül 80%-ban kizárja a Kúriához fordulás lehetőségét. Emiatt a Kp. 118 § (1) bekezdés rendelkezése megsérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való alapjogot.

A szűkítő lehetőségek körének bővítését célozná a 2020.04.01. napjától hatályos Kp. 118. § (1) bekezdés ad) pontja, azonban a Kp. 157 § (4) bekezdés rendelkezése értelmében ez a pont kizárólag a 2020.07.01. napját követően meghozott ítéletek esetében alkalmazható. Meglátásom szerint ez ismételten sérti a jogorvoslathoz való jogot, hiszen teljesen indokolatlanul helyezi hátrányosabb helyzetben a 2020.04.01. napja és 2020.06.30. napja között meghozott ítéletekkel érintett személyeket, lényegében elvéve tőlük a kúriai felülvizsgálat lehetőségét. Emiatt a Kp. 157 § (4) bekezdés rendelkezése megsérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való alapjogot.

Mindezekre tekintettel meglátásom szerint a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés, ami jelentősen szűkíti (gyakorlatban az ügyek többségében kizárja) a közigazgatási ügyekben hozott bírósági ítéletek kúriai felülvizsgálatának lehetőségét, illetve a Kp. 157. § (4) bekezdése, amely kizárja a Kp. 118 (1) bekezdés ad) pontjában biztosított lehetőség alkalmazást a 2020.07.01. előtt meghozott ítéletek esetében, megsérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való alapjogot, tehát alaptörvény-ellenes.

Az Abtv. 26 § alapján kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp) 118. § (1) bekezdésében foglalt, kúriai felülvizsgálat lehetőségét szűkítő és a Kp. 157. § (4) bekezdés rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét megállapítani és az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezéseket megsemmisíteni.

V. Nyilatkozat

Ezúton nyilatkozom, hogy az indítványozó nem járul hozzá a nevének nyilvánosságra hozatalához.

VI. Határidő

A IV/2098-1/2020 ügyszámú hiánypótlásra felhívás 2021.01.18. napján került kézbesítésre, így jelen hiánypótlás benyújtására a mai napon határidőben került sor.

Budapest, 2021.02.17.

Tisztelettel,

dr. Bálint Tünde ügyvéd
Dr. Bálint Tünde Ügyvédi Iroda
indítványozó jogi képviselőként

Alkotmánybíróság

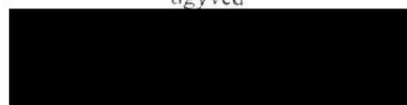
(1535 Budapest, Pf. 773.)

hiánypótlással egységes szerkezetbe foglalt
alkotmányjogi panasz indítványa

képviseeli:

DR. BÁLINT TÜNDE
ügyvéd

IV/2098-1/2020 ügyszámon indult panasz
eljárásban